

באגדה של פסח מסופר על עשר מכות מצרים - עתה מנחית חיל-האוויר:

כאן היה בעבר אחד ממחנות הצבא הבריטיים. הוא הועבר לידי המצרים. השבוע הופץ מהנה זה בפעם נוספת על-ידי מטוסי חיל-האוויר.

שומר מזויין במוזיאון העתיקות של קהיר נושא עיניו למרומים לשמע זימזום מטוסים. מזה שנתיים שהמימצאים העתיקים במוזיאונים של קהיר מוקפים בשקי חול, כדי לשמור על שלימותם במיקרה של הפצצה ישראלית על העיר.

חיל-האוויר

בכוננות

מבנה מייספר 11

מלחמת העולם השנייה יוכלו להעיד כי מימדיו של כסיס ענק זה מוצאים מכלל אפשרות, את חיסולו. ההישג היחיד שיש להפצצות אלה: הקרבת קריהחזית לקהיר.

ה כסיס הענק, מחוזק לאיורים
ה איורים, שכל אחד מהם הוא לפעמים עיר בפני עצמה.

לאורך התעלה מתמשך הבסיס לאורך של 200 קילומטרים. בחלקו הצפוני, ב-איזור פורט-סעיד, רוכזו מחסני המזון הי ענקיים. מחסנים אלה, שצויירו עוד ב תקופת הבריטים במקרי-ענק ובחדרי-קירור — מאחסנים למעשה את כל הציווד הזקוק לקירור של הצבא המצרי.

באיזור זה נמצאות גם הסדנאות לתר קון אוניות של הצי המצרי. דרומה משם, באיזור אל קארש, המשתרע על שטח של 750 אלף רגל מרובעים, בנו הבריטים את מחסני החירום התת-קרקעיים שלהם. יש להניח כי המצרים משתמשים בהם אותו שימוש שעשו בהם הבריטים. באבו-שולטן למשל, נמצא מחסן התחמושת המרכזי של מצרים. זהו בסיס אספקת תחמושת ש-אורכו 15 מיל וניתן לאחסן בו 50 אלף טון של תחמושת.

דרומה משם, בפאנארה, מרוכזים מאגרי הענק לדלק. הבריטים עוד בנו אותם ואין להניח שהמצרים העבירו אותם למקום אחר. מחסני הדלק שם מסוגלים לאגור כמות של 40 אלף טון דלק. באיזור זה קיימים גם המחסנים העיקריים של חיל ההנדסה, בתר חרושת לפחים, לגריקנים לדלק וחוטית-ל. כנשטו הבריטים את המקום הם השאירו שם למצרים 200 אלף טון של ברזל, עצים וחוטית-ל.

באיזור ג'ניפא מרוכזים מחסני התחמושת הכבדה המשתרעים על שטח של 13 מיל מרובעים ומסוגלים להכיל 145 אלף טון של תחמושת.

מ חסני התחמושת הגדולים כי יותר נמצאים בתל אליכביי, על הדרך

מפה זו ממחישה את יעדי התקפות חיל-האוויר הישראלי, שתיקדם הם הצירים המוליכים מקהיר לתעלה, וכך לשבש את דרכי האספקה לחזית.

מ זה שבועיים שנתה איסטרוגית

אם עד כה נהגו מטוסי חיל-האוויר הישראלי לתקוף את המערך המצרי בחזית תעלת סואץ ומיפרץ סואץ, במטרה לפגוע בעיקר בסוללות הטילים, ובתחנות המכים, הורחב עתה תחום תקיפתם.

כמטרה להפצצות הישראליות משמש עתה אחד הבסיסים הצבאיים הגדולים ביותר בעולם, אם לא הגדול שבהם. זהו בסיס שנבנה עוד על-ידי הבריטים במלחמת העולם השנייה, שופץ והורחב על ידם ועל-ידי האמריקאים, עד שנאלצו למסרו לידי המצרים בעת שנשטשו את תעלת-סואץ.

בסיס צבאי זה משתרע על שטח של מאות קילומטרים מרובעים. למעשה כמעט כל השטח מהתעלה מערבה, עד לקהיר, הוא בסיס צבאי גדול אחד, מורכב מ-עשרות מחנות-ענק, בסיסי אספקה ו-מיתקנים צבאיים שנועדו לשמש צבא ענקי והגדולים כיום על מימדי הצבא המצרי. כל השטח הלבן המופיע במפה הי מתפרסמת בעמודים אלה, הוא שטחו של הבסיס הצבאי שנבנה על-ידי הבריטים ומשמש כיום את הצבא המצרי. בתוכו עובדים שני הצירים העיקריים המחברים את התעלה אל קהיר: ציר איסמעיליה ו-ציר הסואץ. לאורכם מפוזרים אלפי מית-קנים, מחנות, שדות-תעופה, שרק חלק קטן מהם מנוצל על-ידי הצבא המצרי.

ספק אם אפילו הפצצות אינטנסיביות של חיל-האוויר אדיר, כמו חיל-האוויר האמריקאי, היו מסוגלים לפגוע בבסיס ענק זה. הי הפצצות הישראליות, עד כמה שהיו רצוי פות ויעילות, ערכן התועלתית יכול להיות קטן ביותר. יש בהן כדי להטריד, כדי לשבש את דרכי האספקה של המצרים, כדי להחזיר צעד תעמולתי שיש בו להוריד את מוראל המצרים. אולם הפרטנות שנשמעה לאחרונה בישראל כאילו הפצצות בסיס ענקי זה יש בהם כדי לפגוע ולהוציא מכלל שימוש מיתקנים אלה, אינם אלא דברי הבל. אלפי הישראליים ששירתו באיזור זה כי

היעדים